

CHÚA NHẬT TUẦN XIII MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM A

⇒ Một ngày nọ, Êlisê đi ngang qua miền Sunam. Ở đó có một bà sang trọng mời ông ở lại dùng bữa. Và từ đây, mỗi khi ông đi ngang qua đó, ông đều đến nhà bà dùng bữa. Bà nói với chồng bà rằng: **“Tôi biết rằng người thường trọ nhà mình là một vị thánh của Thiên Chúa. Vậy chúng ta hãy làm cho ông một căn phòng trên lầu, và đặt trong căn phòng đó một cái giường, một cái bàn, một cái ghế, và một cây đèn, để mỗi khi đến, ông ở đó”**. Một ngày nọ Êlisê đến, ông lên căn phòng trên lầu và nghỉ tại đó. Ông nói (với Giêxê, tiểu đồng của ông): **“Bà muốn chúng ta làm gì cho bà?”** Giêxê nói rằng: **“Thầy khởi hỏi, bà ấy không có con, và chồng bà đã già”**. Êlisê bảo gọi bà ta. Nghe gọi, bà liền đến đứng trước cửa, ông nói với bà rằng: **“Năm tới cũng vào thời kỳ này, bà sẽ bồng bế một bé trai”**. (2V 4:8-11. 14-16a) ⇒ Anh em thân mến, tất cả chúng ta đã chịu phép rửa trong Đức Kitô, tức là đã chịu phép rửa trong sự chết của Người. Và chúng ta đã cùng chịu mai táng với Người, bởi vì được thanh tẩy trong sự chết của Người, để như Đức Kitô nhờ vinh hiển của Chúa Cha mà sống lại từ cõi chết thế nào, thì cả chúng ta cũng phải sống đời sống mới như thế. **Mà nếu chúng ta đã chết với Đức Kitô, chúng ta tin rằng: chúng ta cũng sẽ cùng sống với Người**, vì biết rằng Đức Kitô một khi từ cõi chết sống lại, Người không chết nữa, sự chết không còn làm chủ được Người nữa. Người đã chết, tức là chết một lần dứt khoát đối với tội lỗi, mà khi Người sống, là sống cho Thiên Chúa. Cả anh em cũng thế, anh em hãy tự kể như mình đã chết đối với tội lỗi, nhưng sống cho Thiên Chúa, trong Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta. (Rm 6:3-4. 811)

⇒ Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các tông đồ rằng: **“Kẻ nào yêu mến cha mẹ hơn Thầy, thì chẳng xứng đáng với Thầy, và kẻ nào yêu mến con trai, con gái hơn Thầy, thì không xứng đáng với Thầy. Kẻ nào cố tìm mạng sống mình thì sẽ mất, và kẻ nào đành mất mạng sống mình vì Thầy, thì sẽ tìm lại được nó. Kẻ nào đón tiếp các con là đón tiếp Thầy; và kẻ nào đón tiếp Thầy, là đón tiếp Đấng đã sai Thầy.**

Kẻ nào đón tiếp một tiên tri với danh nghĩa là tiên tri, thì sẽ lãnh phần thưởng của tiên tri; và kẻ nào đón tiếp người công chính với danh nghĩa người công chính, thì sẽ lãnh phần thưởng của người công chính. ***Kẻ nào cho một trong những người bé mọn này uống chỉ một bát nước lã mà thôi với danh nghĩa là môn đệ, thì quả thật, Thầy nói với các con, người ấy không mất phần thưởng đâu***". (Mt 10:37-42)

+> ***"Tôi biết rằng người thường trọ nhà mình là một vị thánh của Thiên Chúa. Vậy chúng ta hãy làm cho ông một căn phòng trên lầu, và đặt trong căn phòng đó một cái giường, một cái bàn, một cái ghế, và một cây đèn, để mỗi khi đến, ông ở đó"***. - "... nếu chúng ta đã chết với Đức Kitô, chúng ta tin rằng: chúng ta cũng sẽ cùng sống với Người." - "... ***Kẻ nào cho một trong những người bé mọn này uống chỉ một bát nước lã mà thôi với danh nghĩa là môn đệ, thì quả thật, Thầy nói với các con, người ấy không mất phần thưởng đâu***"

+> ***"Ai mất mạng sống mình vì danh Thầy, sẽ tìm lại được mạng sống"*** - "... ***Kẻ nào cho một trong những người bé mọn này uống chỉ một bát nước lã mà thôi với danh nghĩa là môn đệ, thì quả thật, Thầy nói với các con, người ấy không mất phần thưởng đâu***"

== Trong bài suy niệm tuần trước, chúng ta đã thấy Đức Ki-tô độc tôn độc quyền = không chấp nhận một đối thủ thứ hai = trên mọi lãnh vực của cuộc sống của một đời người. Chỉ một mình đức Ki-tô - phải, chỉ một mình Người - chiếm ngự tâm hồn, thể xác, tâm tư, ước vọng của mỗi một con người. Thậm chí đến sự sống-chết của anh, chị, em, tôi - dù là ở trần gian này hay trong thế giới ngày mai - cũng hoàn toàn tùy thuộc vào đức Ki-tô : "Anh chị em đừng sợ kẻ chỉ giết được thân xác mà không làm gì được đến linh hồn - anh chị em hãy biết sợ Đấng có toàn quyền trên thể xác lẫn linh hồn của anh chị em" (Mt. 10:28).

Vì quả thật chỉ có Đấng Tạo Hoá - chỉ có MỘT Đấng Tạo Hoá duy nhất trong Ba Ngôi - là Đấng đã tạo dựng nên muôn loài muôn vật, trên trời cao thăm cũng như dưới lòng biển sâu, trong đó có anh chị em và tôi. Và đức Ki-tô cũng đã chỉ cho chúng ta con đường đi đến gặp Đấng toàn quyền đó - Chính bản thân đức Giêsu Ki-tô : "Ai tuyên xưng Thầy trước mặt người đời, Thầy sẽ tuyên xưng nó trước mặt Cha Thầy. Trái lại, ai chối bỏ Thầy trước mặt người đời thì Thầy cũng sẽ chối bỏ nó trước mặt Cha Thầy" (Mt. 10:33).

Nếu chỉ "tuyên xưng Thầy" bằng môi bằng miệng, bằng lời nói suông... thì dễ quá!
- Tiếng Việt mình chẳng có câu "Lời nói chẳng mất tiền mua - Lựa lời mà nói cho vừa lòng nhau!" đó sao? Trong thực tế của cuộc sống, ai trong chúng ta cũng đã BIẾT, biết rất rõ, rõ đến độ đã hơn một lần anh chị em chúng ta còn răn dạy con em mình nữa kia, là "lời nói chẳng mất tiền mua", nhưng thành thực mà nói, ai trong chúng ta cũng đã hơn một lần "phát ngôn bừa bãi" làm như thể lời nói chẳng... free tí nào!!!

"Tuyên xưng Thầy" bằng lời nói, tuy dễ nhưng lắm lúc không phải dễ đâu! Trong các Ca Vịnh, chúng ta thường thấy đề cập đến những rắc rối của "lời nói" :

+ Miệng thì chúc phúc cầu an

Mà lòng nguyên rửa chứa chan những lời...

+ Miệng nói năng ngọt xót

Lòng chỉ muốn chiến tranh,

Lời trơn tru hơn mỡ Mà

bén nhọn như gươm...

(Ca Vịnh 54/55 câu 22)

Lẽ tất nhiên không ai trong chúng ta ưa thích lối "mật ngọt chết ruồi" đó - nói chi đức Ki-tô ? Người không thể bằng lòng với lối "tuyên xưng Thầy" bằng môi bằng mép kiêu đó được! Bài Tin Mừng hôm nay là một sự thách đố sống chết đối với mỗi người chúng ta. Người đề ra sự thách đố này, chính là Đấng Tạo Dựng nên mỗi một chúng ta. Cuộc thách đố đó là :

1. con người vốn là tạo vật, và Đấng Tạo Hóa ra nó rất quý trọng thương yêu nó; 2. con người đơn phương khước từ tình yêu để lẳng xả vào sự chết, đòi đòi xa nguồn sống của Tình Yêu. Đấng Tạo Hóa ra nó vẫn một mực yêu thương nó, và vì danh nghĩa Tình Yêu đã thí nộ mạng sống mình cho nó;

3. Đấng Tạo Hóa ra con người đã "mất mạng sống mình vì danh nghĩa Tình Yêu" và đã mở đường cho con người "tìm lại sự sống";

4. Vậy: thách đố con người có dám - có muốn - "mất mạng sống mình vì danh Đấng Tạo Hóa đã làm gương" để "tìm lại được sự sống không"?

"Mất mạng sống mình" nghĩa là sự sống hay hư nát vì tội lỗi phải được đổi mới qua "phép thánh tẩy trong Máu Thánh đức Ki-tô" (bài đọc thứ hai, Roma 6:4). Sự đổi mới đạt đến mức toàn hảo khi chúng ta nói được, sống được như thánh Phaolô :
"Tôi sống nhưng không phải tôi. Chính đức Ki-tô sống trong tôi" (Galata 2:19)

Sống như vậy mới thực sự là "tuyên xưng Thầy trước mặt người đời". Có sống như vậy - nghĩa là để cho đức Ki-tô sống trong mỗi một chúng ta - không đòi hỏi những việc làm "vĩ đại", những công trình to lớn, nhưng chỉ cần làm bất kỳ chuyện gì, dù là "cho một trong những kẻ bé mọn nhất một ly nước lạnh..." chúng ta làm vì danh Thầy Chí Thánh là đức Ki-tô, và việc làm mà "tay trái không biết việc tay phải làm" đó có giá trị tuyệt đối trước mặt Cha trên trời, và Cha trên trời sẽ thưởng công xứng đáng cho chúng ta.

Thánh LASAN cảm nghiệm rất xác tín điều mà thánh Phaolô đã tuyên xưng: "Tôi sống nhưng không phải tôi. Chính đức Ki-tô sống trong tôi" (Galata 2:19), nghĩa là TIN Thiên Chúa – Đức Ki-tô cùng Thần Khí Thiên Chúa SỐNG TRONG MỖI NGƯỜI CHÚNG TA – nên khuyên nhủ các môn đệ cùng học sinh thường xuyên nhắc nhở nhau: “chúng ta cùng nhau NHỚ ĐẾN Chúa...”

*“Remembering that
God is with you will
help and inspire you in
all that you do”*

-St. John Baptist de la Salle

Let us remember
that we are in the
holy presence
of God

Đề nghị anh chị em và tôi, chúng ta cầu xin đức Ki-tô chiếm ngự cuộc sống của chúng ta, và mỗi ngày đọc/hát kinh "Lạy Cha" trong tâm tình đức Ki-tô nói với Cha trên trời. Thiết nghĩ đó là phương cách tốt nhất để mỗi người chúng ta ngày càng "mất mạng sống mình vì danh đức Ki-tô" và càng ngày đức Ki-tô càng thiết thực sống trong chúng ta = một bảo chứng của sự sống đời đời ngay ở trần thế này vậy. Thường xuyên chúc nhau/nhắc nhở cho nhau câu "chào" ngắn nhưng thật ý nghĩa: CHÚA GIÊSU NGỰ TRỊ LÒNG TA! - LUÔN LUÔN!

Quý Bạn nghĩ sao?

